

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמְדֵּי

יזכא לאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ"חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים - מֵהִי תְּשׁוּבָה

"הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם" (ישעיהו נב, ב- הפטרה)

לכם פתחים, שיהיו עגלות וקרונות נכנסים בו. וכמו שכתב הרמב"ן (דברים ל, ו): "ומל'ה' אלקיך את לבבך" - על זה אמרו: הבא ליטרה מסייעין אותו, שאפילו בהרהור לבד די שיטיעוהו מן השמים. ע"ש.

ועוד יש לומר, שהעזרה ממרום מתחילה מיד, כשהאדם מתחיל בדרכי התשובה, והמחשבה והחשק לעשות תשובה הם התחלת עשיית התשובה, והעזרה מתלווה אליו במשך כל זמן עשייתה, אם עושה האדם כל מה שבכוחו לעשות. והיינו שבכל תהליך התשובה הקב"ה עוזרו, כל זמן שהוא מצדו עושה כל מה שבכוחו.

זוהי מה אמר המדרש כאן: הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי (ישעיהו נב, ב), כאותה תרנגולת שמתנערת מהעפר. והביאור הוא, כי הקב"ה ידו פשוטה לקבל שבים תיכף כשיתנחמו על מעשיהם הרעים ויתחרטו על מעשיהם, ואף אם כוח היצר העמיק והרחיב לבם, זמן רב לא יכביד עליהם הקב"ה להתעסק בדחיית היצר כימים אשר התעסקו באהבתו ובקרבתו, רק תיכף בשעה קלה, אם ישוּבו בתשובה שלימה, יקבל תשובתם.

כמו אותה תרנגולת, אשר יום שלם תחבק אשפתות ותתפלש בעפר, אם תנוע עצמה מעפרה במעט ותנער כנפיה - תקום נקיה.

במדרש רבה מבואר (פרק עה) כאשר בא הקב"ה לנחם את ישראל, אומר הנביא, שכל זמן שירושלים מוכפשת בעפר, אין הקב"ה קם לנחמם עד שכנסת ישראל **תתעורר בעצמה**, כשם שאי אפשר לנער את התרנגולת מן העפר, עד שתתעורר היא בעצמה.

ויש לבאר זאת, על פי מה שכתב הגר"א בספרו אדרת אליהו (סוכה נב) שבמלחמת היצר אין לאדם אלא רק להתחיל ולעשות כל מה שבכוחו לעשות, אמנם השלמת המלאכה היא בעזר אלוקי, והשי"ת בוחן לבבות ומבין מתי עשה האדם את שלו ואין **בכוחו לעשות עוד**, וכשרואה ה', שאין בידו יותר לעשות, וכל חשקו רק אל הטוב, אז יגמור וישלים מה שחסר. וזהו שאומר כאן המדרש, הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי, שאי אפשר לנער אותה, עד שתנער עצמה.

אולם, על האדם לעשות כל יכולתו כדי להינצל מיצר הרע המתגבר עליו כל יום ומבקש להמיתו, שם צריך האדם לעשות **הכול**. אך לענין סיוע בעשיית תשובה יש הבטחה מיוחדת לאדם - רק כאשר פותח פתח מקבל את הסיוע מאיתו יתברך, אף שאינו עושה ככל יכולתו.

כמובא בדברי המדרש על הפסוק: קול דודי דופק פתחי לי (שיר השירים ה, ב): אמר הקב"ה לישראל: בני, פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני אפתח

העלון מוקדש להצלחת

יש בן גילה ישיב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסירר אפרים וב"ב י.מ.י.ש כדורי חיים בן בכרוי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתייה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'יליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונגאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהוד ריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

30/08/2014		ד' אלול תשע"ד	
פרשת שופטים			
הפטרה: "אנכי אנכי" - ישעיה נ"א			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:30	19:45	18:31	
20:27	19:46	18:46	ת"א
20:29	19:46	18:38	חיפה
20:28	19:45	18:48	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים

מה דין מאכל שבושל במיקרוגל/כיריים חשמליות ונעשה ע"י גוי?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: **!**

גוי שבישל במיקרוגל - דינו כבישול על גבי האש, ויש לאוסרו. **מקורות:** אף שעצם הבישול במיקרוגל אינו נעשה על ידי חום, וכן פסק בשו"ת שבת הלוי ח"ח (סימן קפה), ובספר שבות יצחק (שם עמוד סא) משמיה דהגרי"ש אלישיב. וכ"כ בספר בין ישראל לעמים (פ"ז אות ה). וע"ע בספר ארחות משפט- אושינסקי (עמוד ת) ובספק יש לצרף דעת המקילין. וע"ע שו"ת תשובות והנהגות ח"ה (סימן רמט). ושוב ראיתי שהאריך בזה בשו"ת מעין אומר ח"ה (עמוד קצה).

ויש מי שמקל. **מקורות:** שו"ת להורות נתן ח"ז (סימן טד) כיוון שאין בו אש כלל לא עדיף מחמי טבריה ומבשל בחמה, דנראה שאין בו בישול גויים כיון דהוי בישול שלא כדרכו, ואע"ג דבזמן הזה נעשה כדרכו, מכל מקום לא חל עליו גזירת בישול עכו"ם. ועוד יש המקילין בחשמל שאין כלל דין בישול גויים- ראה בספר אור שרה (עמוד 245 ס"א) שכן דעת הגר"ץ אבא שאול זצ"ל. וכן הביא בשו"ת עטרת פז (כרך ב סימן ב עמוד קד) שאין לדון את החשמל כאש לענין בישול גויים, דאין זה מכוחו של הנכרי, שהרי פעולת ההדלקה יוצרת רק את הכוח החשמלי הראשון, שהוא אינו מספיק כדי לבשל, והחשמל הזורם אח"כ אינו כבר מכוחו של הנכרי, אלא כוח כוחו.

כיריים חשמליות- מגנטיות מסוג "אינדוקציה" המופעלות אוטומטית עם מגע הסיר בכירה. כלומר, ברגע שמניחים את הסיר על הכירה, הכירה מופעלת, פעולת הנחת הסיר על הכירה חייבת להיות על ידי יהודי.

אטריות הנעשות מעיסה, שמעורבים בה קמח ומים - ומייבשים אותם על ידי אוויר חם, אין בעשייתם משום בישול נכרי. **מקורות:** בין ישראל לעמים (פ"ז הל"ג).

אין בישול אחר בישול בבישול גויים, ולכן אם ישראל מבשל את המאכל, עד שנעשה ראוי לאכילה כשליש בישולו, בין תבשיל לח בין תבשיל יבש, אף שנצטנן וחימומו הגוי, אין בו איסור בישול גויים. **מקורות:** לענין חתיכות עוף מבושלות ע"י יהודי, ורוצים לטגנם ע"י גוי שיעטפם בקמח וביצה ויטגנם, בשו"ת דבריך יאיר ח"ג (סימן לט) כתב, אם הציפוי נעשה כדי להשביע או לתת טעם, וטיגנו גוי וגם הדליק האש, אסור ואפילו העוף היה מבושל קודם לכן.

השגחה מפלגה

להלן סיפור מופלא, המלמדנו על ההשגחה העליונה וכי כל דבר הנעשה בעולם- מושגח מלמעלה בפרטי פרטים. ומעשה שהיה- כך היה: לפני כחודשיים, אושפז באחד מבתי-הרפואה הגדולים בארץ ר' אברהם מור זכרוננו לברכה, יהודי יקר ומיוחד, שהיה ל"ע חולה במחלה סופנית. הוא הובהל לבית-הרפואה מאחר וחש פרפורים בלב.

מטבע הדברים ביקשו בני משפחתו, שקרדיולוג (הקרדיולוגיה עוסקת בכל הקשור ללב, למחלות לב ולכלי דם) יראה את אביהם, אך רופאי המחלקה לאחר בדיקתם אמרו שאין בכך צורך. המשפחה לא הייתה רגועה - הם היו מיוחדים במצוות כיבוד אב, דאגו לאביהם, והתעקשו להזמין קרדיולוג. אך הרופאים התנגדו לכך והתעקשו ש'אין צורך בדבר'. ביקשו בני המשפחה להביא רופא פרטי, אך אין זה אפשרי כל זמן שהאב מאושפז בבית-הרפואה.

לאחר מחשבה מרובה מצאו עצה, אחד הבנים ביקש מחבר טוב, מנהל בכיר באחת מקופות-החולים שיפעל בנידון. הלה התקשר לחברו שהוא מנהל בית הרפואה והלה התקשר למנהל מחלקת לב ולמנהל יחידת הצינתורים וביקש: **'תעברו במחלקה ותסתכלו על חולה בשם מור מה מצבו'.**

שני הפרופסורים נענו לבקשת מנהל בית-הרפואה והם הגיעו למחלקה. שאלו, היכן שוכב אדון מור. ולאחר שהאחיות הראו את מקומו, הללו החלו לבדוקו, הם אבחנו, שיש לו אוטם בשריר הלב. הבהילוה הכניסוהו מיד לצינתור, אותו עבר ב"ה בהצלחה.

לאחר זמן התקשר הבן לאמו, ששהתה בבית הרפואה ליד מיטת האב. 'נו, מה אמרו הרופאים?' להפתעתו, תשובתה הייתה ש'לא היה פה אף רופא'. תמה הבן, 'איך זה ייתכן'. שוב התקשר הבן לחברו, וחברו למנהל בית הרפואה והלה מיד התקשר למנהל מחלקת לב ושאלו: 'הייתם אצל מור? ראיתם אותו?'

'היינו', ענה הקרדיולוג, 'נס שהיינו, טוב ששלחת אותנו לשם, הגענו בדיוק בזמן. הצלנו את חייו!' - אבל איך זה ייתכן, תמה מנהל בית הרפואה. 'המשפחה טוענת בתוקף שלא הייתם?!'. מה התברר? באותו זמן שהו באותה מחלקה שני חולים בשם מור... נפלאות דרכי הבורא - כך נשלח מלאך משמים להציל את אותו חולה! בשולי סיפור מופלא זה, הוסיפו בני המשפחה: "מעולם לא הבנו, מדוע אבא זכרוננו לברכה עברת את שמו מ-מסינגר ל-מור. עתה, ארבעים וחמש שנים אחרי... הבנו את דרכי ההשגחה!!!"

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגיון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ב בשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הצדיק רבי משה אהרן פינטו זצ"ל: נולד בעיר מוגאדור שבמרוקו, ביום הושענא רבא. צדיק קדוש והטהור. עובד את השי"ת ומתחסד עם קונו. מלומד בניסים ונפלאות, מזכה הרבים. כבר בהיותו נער צעיר לימים ניכרה בו אחת המידות האציליות ביותר – מידת הענווה. התפרסם במיוחד בזכות עבודת ה' התמימה שלו, ובעובדה המפליאה, כי **בטרם מלאו לו 20 שנים, קיבל על עצמו הסתגרות בחדר אחד למשך ארבעים שנה!** במצוות אביו (כאשר עזב אביו הקדוש את העיר מוגאדור לקזבלנקה- ציווהו לפרוש מענייני העולם הזה).

במהלך עשרות השנים הללו, הוא עסק בתורה בהתמדה בלתי נתפסת בשכל האנושי, שם בין ארבע כתלי החדר הקט הוא התעלה במעלות הקדושה והטהרה ללא קשר עם העולם החיצון, ללא כניעה לצרכי הגוף והחומר הגשמי, כל מאווייו ורצונותיו היו אך ורק קודש לעבודת ה' יתברך.

כתוצאה מהתעניות הרבות והסיגופים הרבים, הייתה בריאותו רופפת, והוא סבל הרבה מכאובים וייסורים, אך כל זאת הוא קיבל בשמחה, והיה אומר, שייסורים אלו יהיו לרפואת וישועת עם ישראל. הוא מאוד דאג וכאב את כאבו של הזולת, ביתו היה פתוח לרווחה לכל מר נפש, אשר בא להשיח את צרותיו, והוא היה מאזין להם במאור פנים ומברכם. **רבים נושעו מברכותיו.**

בביתו הצנוע קיבל את כל מי שהיה פונה אליו לעזרה, ולא מנע מאף אחד להיכנס לביתו, הן איש והן אשה. **אין ספק, כי על הרב שרתה רוח הקודש ועל כך יעיד הסיפור המופלא הבא:** ארבע שנים לפני פטירתו של הצדיק, הפקיד אצל מר אמיל דבדה מאשדוד מכתב חתום וסגור. לאחר פטירתו של הצדיק, כאשר פתחו את המכתב נמצא כתוב בו. "ונראה לי עת פקידה ביום ה' באלול תשמ"ה." (וכשם שחזה כך היה, הרב נפטר בתאריך שנקב בו). במכתב זה גם ציווה לקבור אותו באשדוד, ונתן הוראות מדויקות מה לעשות.

אביו: הגה"צ ר' חיים הקטן. **ילדיו:** ר' דוד חנניה, ר' חיים, ר' אברהם, ר' דניאל, ר' יעקב. **אשתו:** הרבנית מזל.

הדבר היה בימי חול המועד, כאשר ידיעה נוראה התפרסמה בתפוצות ישראל. **אדם עשיר עמד להקציב סכום גדול של כסף למחבלים לכל הורג נפש מישראל, בתוספת פרס גדול.** מששמע על כך הצדיק רבי משה אהרן זיע"א, חרה לו מאד מהידיעה הנפשעת, כי דם יהודי יהיה הפקר בידי שכירי חרב. כל אותם הימים היה שרוי בביתו בתענית. באותם ימים היה הרב יושב, כשכל כולו מכווץ ורועד, שקוע עמוק במחשבותיו ומזיע מאד. לפתע התעורר הרב ממצבו זה, קפץ ממקומו ואמר: **'יהא רצון שיאבדו כל אויביך ה'.**

לאחר מספר שעות פורסם בכל העולם, כי אותו אדם מת בתאונת דרכים. או אז הובנו הדברים לאשורם, והכל ידעו, כי רבי משה אהרן זיע"א פעל גדולות ונצורות להציל את עם ישראל מהרבה גזירות רעות. אלא שאותו מעשה נשכח לאחר מכן, כיוון שזו הייתה דרכו של הצדיק רבי משה אהרן. **תמיד הוא התפלל להקדוש ברוך הוא, שכל אותם מעשי ניסים אשר נעשים בישראל בסיבתו - יישכחו ולא יעשו רושם באנשים.** ואמנם המעשה נשכח, אך ידוע ומפורסם הדבר, כי כל זאת היתה מאת הצדיק להגן על כל עם ישראל.

שעת צהריים, בביתו של רבנו זצוק"ל שיגרה של יום רגיל, הרבנית נכנסת אל חדרו של רבינו ואומרת לו: **"סלח לי, בעלי היקר, כי מפריעה אני לך בענייני חולין. אולם כבר ידוע, שאם אין קמח אין תורה. זקוקה אני לשמן וסוכר עבור ארוחת הצהריים, שזמנה משמש ובא, אודה לך, אם תוכל לדאוג לכך, שהמוצרים יגיעו אלי בדקות הקרובות"** - "בשמחה רבה", ענה לה הרב והוסיף, "בעזרת ה' תוך זמן קצר יגיעו המצרכים אל ביתנו".

הרבנית הודתה לבעלה, ויצאה מן החדר. רבנו נפנה אל אחד ממקורביו, שבא מעיר אחרת, וישב באותה שעה לפניו וביקש ממנו: **"קח בבקשה את האופניים, וגש אל מרכז ב' לחנות המכולת של ידידנו ר' שלמה וייצמן (ז"ל).** בהגיעך אליו, בקש ממנו, כי יואיל לתת בעבור הרבנית שמן וסוכר, והבא אותם אל הבית". האיש, ששמח לגרום ולו טובה קטנה לרב, התארגן חיש לדרכו, לפני שיצא לדרך פנה אל הרב ושאלו:

"וכיצד אדע מיהו ר' שלמה וייצמן? ואיך אמצא את מרכז ב'? והלא אינני תושב העיר ומתמצא במשעוליה?" - רבנו זצוק"ל השיבו, "קח את האופניים וסע לדרכיך להיכן שישאו אותך רגליך. באותו רגע שתראה, כי ארע תקר באחד מגלגלי האופניים דע לך, כי זהו מקום חנותו של ידידנו ר' שלמה וייצמן".

האיש שהיה חדור באמונת חכמים, מיהר אל האופניים והחל לדווש את דרכו. לאחר כמה דקות של נסיעה אל הלא נודע, **בוט! פנצ'ר אירע בגלגל האופניים.** האיש עצר, ועל המדרכה לידו הוא ראה חנות מכולת, שבפתחה עומד אדם. **"האתה זה ר' שלמה וייצמן?"** שאלו האיש. "אכן כן". ענה לו ר' שלמה וייצמן ושאלו, "מה הביאך אליי?", האיש שח לו את כל סיפור המעשה ואת דבר השליחות, שהטיל עליו הרב. ר' שלמה וייצמן מיהר חיש לסייע לאדם, לתקן את התקר בגלגל, ואף הוסיף לו את המצרכים, אשר ביקש רבינו להביא אל הבית. לאחר כל זאת עשה האיש את דרכו חזרה אל בית הרב, כאשר כל כולו חרדת קודש מפניו של הרב הקדוש, אשר משדד למענו את מערכות הטבע בהבל פיו.

שנת ה'תשי"ד (1944), בריסל בלגיה. מטוסי ארה"ב בשיתוף עם מטוסי אנגליה מפציצים לעיתים קרובות את העיר הנמצאת בשליטת הגרמנים, חוק ההאפלה מיושם בקפדנות, אוי לו לאדם, שנתפס, ומדירתו תחדור קרן אור החוצה. שוטרים יגיעו אל ביתו והוא יואשם כמרגל או משתף פעולה ואחת דתו... ר' ראובן ואשתו גיטל מוחבאים בעליית גג עלובה ומוסתרת. על השולחן דלקה מנורת נפט קטנטנה, ולאורה הדל שהבליח ממנה, ישבה גיטל על סל הכביסה ותיקנה גרבים. בעלה ראובן ישב מנגד, ראשו נשען על ידיו, והוא נראה כאדם, שמשא כבד רובץ על כתפיו. אמנם הם כבר שנים בעליית הגג, ושכניו הגויים, שסולדים ממעשי הזוועה של הגרמנים, הם שדואגים להם לאוכל ושתייה. מעבר לזה אין ביכולתם לעשות מאומה.

את ילדי המשפחה נאלצו לפזר בבית יתומים של גויים תחת שמות גויים, וגיטל עם הגרב והמחט שבידה, פונה חרישית אל בעלה ובאנחה קורעת לב שואלת: "ראובן מה יהיה? מה נעשה? איך אפשר להמשיך ככה, כל רגע יכול להיות הסוף, **מה יהיה עם הילדים, הרי יגדלו כגויים רח"ל?**" והיא פרצה בבכי חרישי מבלי להשמיע קול. בעלה הקשיב לכל מילה, שיצאה מפיה, על פניו ניכר מבט של חוסר אונים, מה אפשר לעשות, המצב בכי רע, **בחוף מסתובבים ללא הרף שלוחי הנאצים וצדים יהודים, מי שנתפס נשלח לאחד ממחנות הריכוז שבמזרח, ומשם עוד לא חזר אחד, משם אין שבים...**

לפתע הניחה גיטל את הגרב והמחט, קרבה אל בעלה ראובן ולחשה על אזנו: "אתה יודע, פגשתי היום את ידידו של הדוד שמואל, והוא סיפר לי, כי ישנו מבריא מעולה ואחראי, שתמורת סכום כסף הגון, הוא מבריא אנשים לשוויץ, הדוד שמואל כבר הגיע לשם, קוראים לו סטפן, עם כסף אפשר לשנות את המצב. אולי נעשה זאת? האם לא הגיע כבר הזמן?", ראובן התפתל על מושבו, זו סכנה איומה, "ומה יהיה עם הילדים?" – "ניקח גם אותם", השיבה גיטל, "רק בגללם אני חושבת על הצעד הנועז, כאן אורב לנו כמעט מוות בטוח, ואם בעזרת השם נצליח לברוח כמה נפלא יהיה זה לאחד את המשפחה ולא לפחד לצאת לרחוב בגלוי".

דממה השתררה בחדר הקטן, שמוסתר היה בעליית הגג, גיטל שחזרה את התלאות שעברה, בעת שגרו בגרמניה על שפת הריין, עד "ליל הבדולח", כאשר שרפו הנאצים את כל בתי הכנסת שבגרמניה ובזזו את חנויותיהם ובתיהם של היהודים. הם היכו באכזריות כל יהודי, שנקרה להם בדרכם, היא ובעלה עם ילדם ברוכלל בן החמש, ושיינדל'ה בת השלש, הסתובבו כל הלילה בחושך ובקור, מרוב פחד לשוב לביתם לא העזו הילדים לבכות, וכשהגיעו בבוקר אל הדירה השדודה וההרוסה...

זמנים נוראים עברו עליהם, החיים היו תלויים מנגד, בניסים הצליחו להפליג באניה לבלגיה ולברוח מצל המוות, אך לא לעולם חוסן, ובעיצומה של המלחמה פלשו הנאצים להולנד ובלגיה וסיפחו אותם אליהם, כל היהודים התחייבו לענוד את הטלאי "מגן דוד צהוב" ואלה שמוצאם היה מגרמניה נכלאו במחנות, אז התחבאו המשפחה בעליית גג מוסתרת, כאשר השכנים בקומה העליונה מנסים כמה שניתן להקל עליהם ולקוות, שהמלחמה תסתיים במהרה. הילדים היו חייבים להיפרד, הם לא יוכלו להסתתר בעליית הגג ימים ולילות, שערם הזהוב ועיניהם התכולות שיוו להם מראה של ילדים בלגיים. ברוכלל הפך לפיטר, ושיינדל'ה למרושקה, והם נמסרו לבית יתומים קרוב, כילדים שהוריהם נהרגו בהפצצות.

מידי שבוע-שבועיים, הייתה גיטל מתגנבת לרחוב, אשר ההליכה בו הייתה מסוכנת מאד, כל יהודי שנתפס צורף מיד לאחד המשלוחים ללא חקירה ודרישה, אך היא לא הייתה מסוגלת להתאפק מלראות את ילדיה. הם עוד עלולים לשכוח, כי הם יהודים, אחת המטפלות בילדים דאגה להביא את הילדים בחשאי לאחד החדרים הזנוחים, שם חיבקה גיטל ונישקה את ילדיה, היא רחצה אותם בדמעותיה, שהתערבו בדמעותיהם, הם לא דיברו, רק נתנו לדמעות דרוו. "עלינו לצאת מכאן" התעוררה גיטל ממחשבותיה, "לא ניתן לסבול את המצב הקיים, אמש כמעט תפסו אותי, הם שורצים בכל פינה ברחוב, באוטובוסים, ברכבות, ומה יקרה אם ח"ו לא אצליח להתחמק?"

ראובן שתק, הוא הבין מה עובר על אשתו גיטל. "תראי", אמר לבסוף בקול שקט ומתון, "גם בי כבר אין כח לשאת את כל זה, אבל חשבי לרגע בדעה צלולה: ללא ספק אותו סטפן אינו עובד בחינם, והוא ידרוש מחיר גבוה, סכום כסף גדול אשר אין בידינו. ובנוסף קחי בחשבון, אם התכנית ח"ו תיכשל, אנו כולנו אבודים". השקט חזר אל עליית הגג, מנורת הנפט הקטנה כבר מזמן נכנסה לתרדמת ליל ועצמה את אורה, ושני מוחות עדיין ערים ומנסים למצוא מפלט מהצרה, שבה הם נמצאים, וכשמדובר בעסקי נפשות, מי יוכל להכריע בשאלות שכאלה? כעבור דקות ארוכות אמרה גיטל: "ראה, ננסה לעשות, כל מה שביכולתנו ובורא עולם ינחה אותנו בדרך הטובה, אפגש עם ידידו של הדוד שמואל, אברר את כל הפרטים ונצא לדרך, פה אנחנו אבודים!" פסקה את פסקה, וראובן ששתק, רמז כי "שתיקה כהודאה".

לא קל היה לעלות על עקבותיו של סטפן. מי שידע, לא רצה לגלות, מחשש שאי זהירות קטנה עלולה להמיט אסון על אנשים רבים, גיטל לא חסכה עמל ולא נרתעה משום ממשול, היא אף הכניסה את עצמה למקום סכנה, והכל כדי להגשים את החלום ולאחד את המשפחה ולברוח אל ארץ החופש שוויץ. לאחר בירור יסודי ומקיף, נודע לה, כי סטפן נוהג לפגוש את המועמדים לבריחה בבית קפה קטן מידי ערב בין תשע לעשר. המקום היה רחוק מדירתם, אך גיטל לא חסכה מאמץ, היא הסירה את ה"כוכב הצהוב" מבגדיה, התעטפה בסוודר רחב, כמו איכרה בלגית, והלכה ב"נחת" כדי לא לעורר שום חשד, אך מתחת לסוודר רעד ליבה בפחדים נוראים.

מה יהיה לו יעצרו וישאלו אותה, מה מעשיה כאן בעיר? מה תענה? כל אדם זר שהתקרר או הביט בה גרם לה לחלחלה ורעדה, אך תקוותה להגיע לחופש גבר על הכל, היא הגיעה אל בית הקפה ונכנסה פנימה. לתדהמתה היה בית הקפה מלא בגרמנים, הרבה אנשי אס אס ישבו ולגמו בירה ועישנו סיגריות משובחות. היכן תמצא כאן את סטפן, ואולי זו מלכודת? היא ניגשה למלצרית, שעבדה במקום ושאלה חרישית, "היכן נמצא כאן סטפן?" המלצרית לקחה אותה אל שולחן, שעמד קרוב לפינה, שם ישב סטפן ולגם משקה. היא התיישבה מולו, אך לא יכלה להוציא מילה מפיה. המקום שורץ בגרמנים.

המשך הסיפור המותח בעז"ה בשבוע הבא

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמאל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן קיט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה נג'י בן פרח ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרח ז"ל לטיף בן פרח ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>
---	--	--	---	--